

μνος λόγος ἐποιοῦτο. κυεῖα δὲ ἡμέρα λέγεται ἡ αὐε-
 σμῆνη καὶ ἐμφορθεσμος. Εὐειπίδης ἐν Ορέσῃ,
 Κυεῖα δὲ ἡδὲ ἡμέρα,
 Ἐν ἧ δίοισι φῆφον Ἀργείων πόλις.
 Ταῦτ' ἐκύειον ἡμαρ καλέεται. ὁ αὐτὸς ἐν Ἀλικύσιδι.
 Καὶ μὲν τὸ δὲ δὴ κύειον ἡμαρ.

Σχόλια. Ἡ Πνύξ αὐτῆ. ἢ ἐκκλησία καὶ τῶν τῆς
 λίθων πυκνότη. ἢ δὲ τοῦ πυκνῶσαι τὰς ἀνδρας ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς αὐτὸς ἐν Σφηξίν ἐδοξέ μοι, καὶ ἀποιοῦν
 πῶ ὄραν ἐν τῇ Πυκνί. Οἶδ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι] ἀξάφορα
 διπλοὶ λέξις, καὶ μὴ πῶ ἐκκλησίαν. ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀλο-
 ρητῆς. ἐ τὸν τόπον ἐνθα πιπράσκε] Ἐώνια, καὶ αὐτὰ
 Ἐώνια σημαίνει. Τὸ χροῖνιον φεύγουσιν. ἢ ὑπὲρ τῆ ἐξα-
 νάρχης αὐτῶς εἰς τὰς ἐκκλησίας σιωπῆσαι, τὸτο ἐμμηχα-
 νῶν, ἐ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυον γὰρ τὰ γέγρα. καὶ
 αἰπέκλον τὰς ὁδοὺς, τὰς μὴ φερούσας εἰς πῶ ἐκκλησίαν.
 καὶ τὰ ὄνια ἀνήρωι ἐν τῆς ἀγορᾷς ὅπως μὴ παρὶ ἄν-
 Ἐ ἀξάφροισιν, ἐτι μὲν καὶ μεμιλτωμῶν χροῖνιῶ παρ-
 βάλοντες αὐτὰς, σιωπῆσαν εἰς τὰς ἐκκλησίας. τοῦτο
 ἢ ἐποιοῦν, ὑπὲρ τῆ μὴ βραδυῶσαι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ἢ
 μιαν ἐξέτινον. ἄλλως, ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθῶναιοι
 πρὸς τὰς σιωδούς, εἰώθασιν ὑπερέταί δύο μεμιλτω-
 μῶν, τῆς μίλιθ ἢ τοὶ βάμματι κοκκίῳ χροῖνιον ἐκ-
 τένοντες, ἀξά τῆς ἀγορᾷς, διώκειν τὸν ἔχλον εἰς πῶ ἐκ-
 κλησίαν, ὡς φησι Πλάτων ὁ κωμικός, ὅσοι ἢ ἐχρίοντο, ἐξέ-
 τινον ζημίαν. Ἀλλ' ἀωείαν ἤκοντες. ἀντὶ ἀωεία καὶ μεθ'
 ἡμέραν. ἐ δὲ τῆς τῆς, ὅ ἢ νῆς, ἀκέραια καὶ καὶ τὸν δέον-
 τα κερῶν. ἀωρα γὰρ καὶ καὶ κερῶν περὶ ὄμματα. Ὡς εἰπὲν-
 τα. [διωθῆσονται.] δὲ ἐνεσάτωσ' ἢ ἄσίζω, ὅ ἢ λόγος ὡς
 πρὸς τινὰ ὅτι λεγόμενος, ὡς ἐ Ομηρος. φάρις καὶ κμητῆς
 ἐ ἀπειρίας ἐ ἐνθ' ἐκ ἀν ὑβείζοντο ἰδοῖς. Ἐλθόντες ἀλ-
 λήλοισι παρὶ πρῶτα. [παρὶ τῆς ποσειδείας, ὡς ξυλίνων εὐ-
 σῶν τῆς καθεδρῶν, ὅτι ἢ ἐκ λίθων, πανταχοῦθεν δὴ πλον.
 ὅταν λέγῃ, ὅτι τῆς πέτρας καὶ θλίω.] Ἀθροῖοι καὶ ἀρρέον-
 τες, ἀντὶ τῆ ὅμῃ. πορπαροξυμῆν ἢ δὲ τὸ ὄνομα. καὶ δια-
 σῶσιν πῶ πρῶτον συλλαβῶν ἀπὸ τῆς, καὶ ἀρρέοντες ἢ,
 ἀντὶ τῆ ἀθροῦς ἐπερχόμενοι ἢ μεταφορᾷ, δὲ τῆς πῶ α-

μίον ρευμάτων, καὶ Ομηρος. Ἐ δὲ ὀπῆρρεν ἐθνεα περὶ ὧν.
 Νος ἄν καθῆμαι. ἀπλῶς ὅτι τῆ ἐρχόμενος καὶ ἐπαπερ-
 χόμενος. Στένω, κέχηνα. πάλιν τὸ κέχηνα, ἐν ἴσῳ τῶ
 πορσὸ δέχομαι. ἢ δέομαι τῆ εἰρήνης, ὡς περὶ οἱ νεοσοὶ κε-
 χήνασι δέομενοι τῆ τσοφῆς. τὸ ἢ σκορδινάμαι, ἀντὶ τοῦ
 κλῶμαι καὶ πασσομὸς σωέχομαι. οἱ γὰρ δὲ πλοπληθωείας
 σκορδῶν ἐμοῦτες, ἀξά πῶ δὲ ἐμῶν τῆς μᾶλλον σωάν-
 ται. τὸ ἢ ἐμῆν καὶ τὸ ὅπωθω κενούσῃ. σκορδινάσαι
 φασιν ὅτι τῆς κωῶν τῆς ἐξ ὑπὲρ ἀνισαμῶν, ὅταν Ἐ
 μέλη καὶ ὄλας αὐτῶς ἀξά τῆς σκορδινάσαι οὐ ὄστ',
 τὸ ἀνακλάσαι μὴ χάσμις. γίνεται οὐ δὲ πῶ ἀλορίας
 τὸ τοῦ ὄν. Γράφω, καὶ ἀτίλλομαι. γράφω μὲν, κατα-
 γράφω. ἢ ζωγράφω. δὲ τῆς γῆς ξύων τῶ δὲ ἀκτύλω. ἢ
 τῆς τῆς τῆς παιδίας τῆς. παρατίλλομαι ἢ, Ἐ ἐκ τῆς
 μυκτῆρων τίλλω τείχας. ἢ τῆς μαχαλῶν. ταῦτα δὲ
 πάντα ποιοῦσιν, οἱ πορσὸ δέχομενοι μὴ τι, τὸν ἢ χροῖνον
 δαπανῶντες, εἰς δὲ πῶ ἐκ ἀμμηχανίαν μὴ τυγχάνον-
 τες τοῦ πορσὸ δέχομῶν λοῖσμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοῖς ἐφ'
 αὐτῆς τίθειαι ἀλύοντες, καὶ ὅτι γῆς ἀξά γράφουσιν. Ἀ-
 ποσειδῆσων εἰς τὸν ἀχρόν. οἱ γὰρ ποσειδῆσων εἰς πο-
 λεμούμενοι, αἰεὶ ὅτι τὸν ἀχρόν δὲ ποσειδῆσων, ὅπῃ μῆν-
 τες ἐν αὐτῆς. Στυγῶν μὲν ἄσῃ. ὅ σῆχος ἐκ τραφείας.
 Ἀνθρακας πρῶτα. τῶ Ἐ Ἀχαρνῶν ἰδιον τῶ λέγειν πρῶτα
 πρῶτα. ἴσασ' ἴσῳ. ἢ γὰρ ὁ Δικαιοπόλις, Ἀχαρνῶν. ἔτσι
 δὲ πολὺ ἀνθρακας. καὶ ἢ δέομενοι παρ' ἀλλῶν πρῶτα δὲ.
 Οὐδὲ ἢ δει πρῶτα. ἢ δὲ ἐγίνωσκε τὸ πρῶτα ῥῆμα. ἢ γὰρ ἐ-
 δέτο ἀγοράω ἐχων οἶκοι.

B I S E T V S. Χῶ πρῶταν] ὁ πρῶταν ἡ Γοῦ ὁ ἀγορᾷ ζων,
 καὶ τὸν Πύχλιον. ἐς δὲ μελοχὴ ἀχρηστος ἀντὶ τῆς πρῶτα-
 μενο, ὡς δὲ τῆς θέματος πρῶτα, ἢ τῆς πρῶτα, ἀγο-
 ρᾷζω. καὶ τοῦτο ἴσως τῆς Ἀχαρνῶν ἰδιον.

Σχόλια. Ἐποικροῦσιν. ἀντιφθέρησῃ. ἀντι-
 λέγειν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ Ἐποικροῦσιν, ὅτι τῆς
 θορδοῦτων λέγει] ὅπῃ ἡμεῖς φασί, ἐκκροῦσιν ἐ κω-
 λῦσιν. τὸ δὲ λοιδορεῖν ἀμφοῖς ῥητέον καὶ λοιδορεῖν καὶ
 λοιδορεῖσθαι. Οὐτοῖ. δὲ ἐκ τῆς, μεσημβρινοὶ δὲ ἐκ ὄρ-
 θρίωντες.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ,

Σκηνὴ δευτέρα.

ΚΗΡΤΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΔΙΚΑΙΟ-
 ΠΟΛΙΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ.

Τεῖμῆξι.

B I S E T V S. Τῶν βουλευτῶν εἰς πῶ τοῦ θεά-
 τρου σκηνῶν εἰσελθόντων ἡκε κῆρυξ, ὡς ἐκάσους πορ-
 ῖρέσει πῶ ἐαυτῶν γνώμην δὲ ποφῆσῃσθαι. Ἀμφίθεος

Κη. Πᾶσι εἰς τὸ πρῶτον,
 Παρίθ' ὡς ἀντὸς ἦτε τῆ καθάρμα-
 τος.

Αμ. Ἦδη τίς εἶπε; Κη. τίς ἀγορεύειν βέλεται;

Αμ. Εγώ. Κη. τίς ἄν; Αμ. Ἀμφίθεος. Κη. οὐκ
 αὐθροπος; Αμ. ἔκ.

Αλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμηξος
 ὡς

Καὶ Τεῖππολέμου, τούτου ἢ Κελεὸς γίνεται.
 Γαμῆ ἢ Κελεὸς Φαναρέτῃ τῆ τῶ ἐμῶ.
 Εξ ἧς Λυκῖνος ἐρχεται, ἐκ τούτου δὲ ἐγώ,
 Ἀθάνατος εἰμ', ἐμῶ δὲ ἐπέξεψαν οἱ θεοί,

ACTVS I. SCÉNA II.

PRÆCO, AMPHITHEVS, DI-
 CÆOPOLIS, LEGATI.

Senarij.

F δὲ, ὅτι πρὸς Λακεδαιμονίους ποιεῖσθαι ἐπει-
 θεν, ἐκ τῆς βουλῆς ἐκείῃ ἀλλεῖται τῆ Δικαιοπόλιος ἐναντιου-
 μήσῃ, καὶ μὰ πῶ ἀνίλιεργος.

P R. *Procedite ulterius:*

Procedite: ut intra iustratum sitis locum.

A M. *Quis iam dixit? P R.* *quis vult verba face-
 re in foro?*

A M. *Ego volo. P R.* *tu quis es? A M.* *Amphi-
 theus. P R.* *non tu homo es?*

A M. *Non sed Deus. quoniam Amphitheus Ce-
 reris fuit*

*Et Triptolemi filius: ex hoc pronatus est
 Celeus, is Phanaretam duxit aniam meam:
 Ex hac Lycinus prodiit: ex quo ortus sum ego.
 Deus sum, nam Di mandârunt hoc mihi.*